

MEURER
GRUBBE, CHRISTOFER LARSSON

**Dialogus eller Samtaal, emillan en fördömd
siäl och kropp, thervthi then ena wil tilägna
then andra skulden til theras fördömelse. :
Som förmeenans fordom kyrckiones lärhare S.
Bernhardo vthi en syn om**

Tryckt i Stockholm, af Ignatius Meurer, år 1667
1667

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

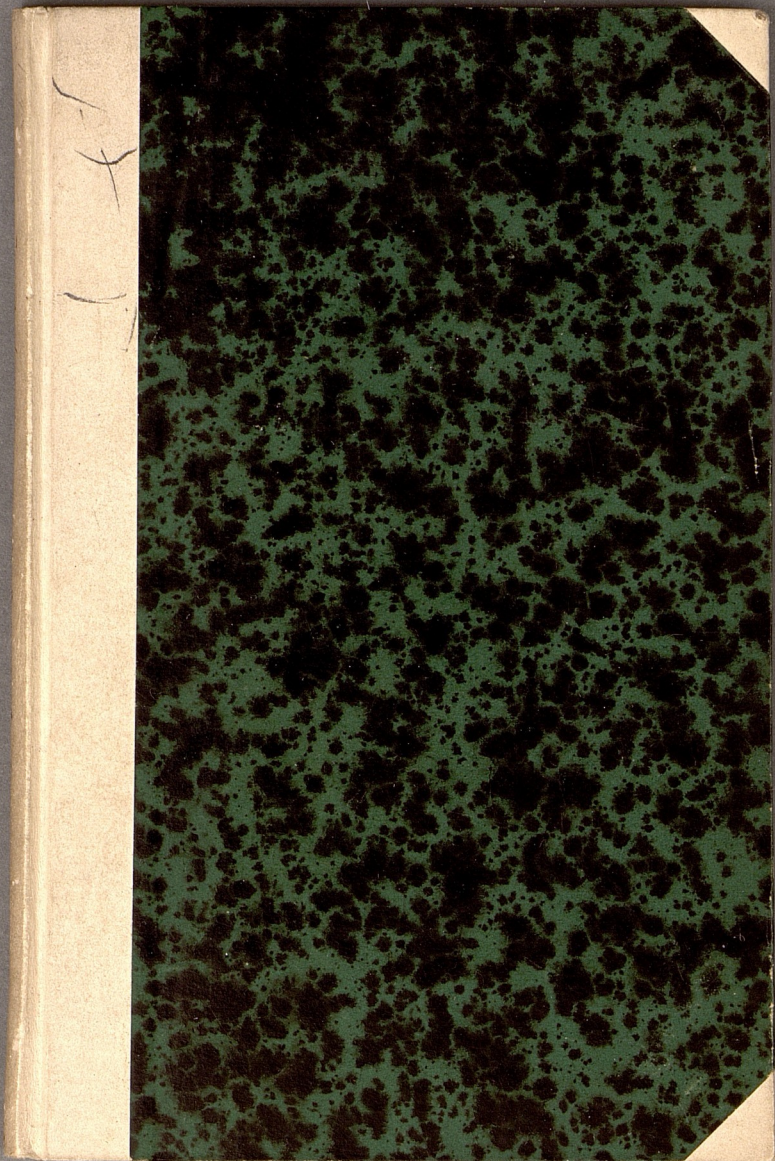
- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> eller boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Forn 1700.

Vitt. Sv. F 1700

1889

Opus of C. L. Grubb.
N.Y. Sept. 1669.

DIALOGUS

8.

Eller

Samtaal

Emillan en fördömd Siäl och
Kropp/therothi then ena wil tilägna
then andra skulden til theras
fördömmelse.

Som förmeenas fordom Kyrckiones
Lährare S. Bernhardo vthi en Syn om Vatten
wara förekommet / och han thet sedan
på Latin skal hafwa be-
skrifwit.

Men nu på Swenska Rätt affsatt / och
i Brädden några Skriffenes Språk
teknade / som synas komma
öfwereens.

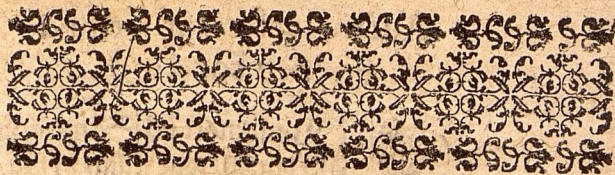
Tryckt i Stockholm/ af Ignatio Meus-
rer / Åhr 1667.

Esa. 14. v. 11.

Zitt Prådl är neder til Helsinget fahret /
samt medh tina Harpors klingande ;
Maal skal wara tin Sångh / och
Maffar tin öfvertäckelse / 10.

Item vers. 19.

Men tu äst förkastat vthu tina Graaff /
såsom en förderfwat green ; Såsom
the slagnas Klädna / som medh
Swårdh ihjälstungne äre / hwilka
nederfahra til Helsinges Steenar /
såsom ett förtrampat Uas / 10.

Then Gunstige Läsaren.

SHet är något swårt i Swenske
Språket / wedh versionen, præcis
at föllia alla Latiniske Orden;
Serdeles vthi Rym/verserna / som vn-
dertijden något blifwa twingade; vtan
måste i så mätto förnembligen attenderas
Auctoris mehningsh: Swarten endoch
hon något offta / här och där / så i sielf-
wa Dialogo, som Auctoris Relation om
Synen (såsom enahanda) blifwer re-
peterat; Så kan thet ljustwål / för godh
och nyttigh Läbra och wahrning skul-
stå til at endskylla medh thet Ordh-
språket: Bättre två gångor måhtit/
än en gång förgiätit / etc. Then from-
me Läsaren wille förthen skul alt vthan
misshagh förmärckia / och favorabelt vth-
tydha / warandes här medh GUDS
befahlat.

Auctor refererar sielfwa
Synen korteligh.

In Winternatt på Sång iagh
Medan alt war stilla/ (låg/
En grufweligh syn iag tå sågh/
Sträcktes ther medh illa.

För migh gaff sigh så hastigt op/
Vthi Huset inne/

En arm fördönder Synda Krop/
Vthan Siäl och Sinne.

Som här stor frögd och wällust weth/
Tå han war i lifwe/

Job. 21, v. 24.

Men Siälen som thet högt förtvth/
Skuld wil Kroppen gifwa.

Och hon fördy medh sorgalåat/
Tilspör Kroppen blödhä:

Här ställer Siälen sin Klaga
an / emoot Kroppen.

Hwem har tigh armer Man så brote
Fördt ibland the Dödhä?

Som för thetta war i sliffe Floor/
Fruchtader aff alla/

ERH. 6. v. 9.

pred. 4. v. 14.

Syr. 14. v. 15.

Myndigh/ rick/ högh och mycket stoor/
Råkad så til palla?

Hwarest är nu tin Comitaf/
Aff Dienare många?

Som

Som tigh tå fölgde i then Stat/
 Hwärt tu monde gånga?
 I in stoora wördning liden meen
 Titt Huus står nu ödhe/
 Som war bygd aff Quadersteen/
 Tu finns bland the Dödhe.
 Grafwen är nu fast trång och smal/
 Bähren mycket mindre /
 Och tu kommer nu i stoort Quaal /
 Hoo kan Pijnan lindra?
 Hwem boor nu i titt höga Hws/
 Ther tu plågar wistas?
 Ther är uthslocknad Geld och Lius/
 Ther synes ey gnistas!
 Vthi Pijnan är nu en Stool/
 Satter för oss bådha.
 Ey såå wij ther see någon Sool
 I Geldh ewigt bråda.
 Jagh war en Siäl odödeligh /
 Gudz Belåt liff skapnad;
 Men nu är iagh så ynkfeligh
 Ewigligh förtapat.
 Om tu wiste hwad 'för stoore nödh/
 Och tillstundar bådhe/
 Onskar tu tigh har waret dödh/
 Strax i Födylens wåde.

Pf 69. v. 27.
 Esa. 34. v. 11.
 Pf. 49. v. 17. &
 seqq.

Matth. 25. v. 41

Job. 21. v. 20. 21.
 Act. 1. v. 20.

Prov. 24. v. 21.
 Matth. 25. v. 41

Pred. 11. v. 7.
 Apoc. 14. v. 11.
 Psal. 49. v. 15.

Sap. 2. v. 23.
 Gen. 1. v. 27. &
 cap. 2. v. 7.

Apoc. 9. v. 6.

A ih

Når

Prov. 21. v. 13. När tu leffde och hade nogh
 Syr. 14. v. 8. 14. Gaffstu aldrigh Arma /
 Ps. 109. v. 15. 16. När iagh tigh sådant skioth i hogh /
 Prov. 19. v. 17. Neekte tu förbarma :
 Syr. 4. v. 1. 2. Men altiidh migh til last förleedt /
 Gal. 5. v. 17. Bracht migh til Breda ;
 Matth. 25. v. 41. Ey är os nu Rum bereedt /
 Bland the andra leeda.
 Thet Qual kan ingen såna fram /
 Medh sin Tunga snälla ;
 Ps. 49. v. 8. 15. Och thet som är os måst til skam /
 Luc. 16. v. 28. Wil ingen löfn giälla.
 Jerem. 17. v. 11. Hwad gagnar godz och gärdar mång /
 Sap. 5. v. 8. & Aff tigh samfad mycken ?
 seqq.
 Ps. 49. v. 17. 18. Stoorra och höga Hws medh Prång /
 & seqq. Silfwer / Guldh och Smycken ?
 Jacob. 5. v. 5. Hwar är nu Pråäl med mycken maat ?
 Esa. 14. v. 11. Hwar Dagh nya Kläder ?
 Syr. 11. v. 4. Hwar är nu Guld och Silfwer Faat ?
 Job. 27. v. 19. Hwar är nu Guld och Silfwer Faat ?
 Am. 6. v. 4. Tappeet / och Gylden Läder ?
 Hwar är nu Fogel och annat Wildt ?
 Fiff aff många Sorter ?
 Sådant är nu alt förspildt /
 Jac. & Amos ut supra. Kräfligh Spis är borte !
 Titt Hws är nu trängt / lågt ther til /
 Ey seer mehr titt Dga /

Ein Tunga ey mehr tala wil /
Strigt haar tu föga.

Pl. 49. v. 20.

Hwad tu här på swijfligligt sätt
Lång' haar sammandraget /

Jerem. 17. v. 11.

Prov. 22. v. 8.

Medh Wäldh och Döcker / har altflätt
Döden tigh betaget.

Syr. 5. v. 10.

Titt omgånge slår tigh nu feelt /

Deut. 32. v. 26.

Hustru / Barn vndfalla :

Aff them ästu förgiäten heelt /

Syr. 12. v. 8.

& seqq.

Ja / aff Bröder alla.

Saar och Moor sampt med Slächten
Hafwa snart vthgrätet / (all /

Mådan tu har medh tin Dödsfall /

Them stoor Ursftap låtet.

Ey skulle ther nu (som iagh troor)

Ett ringa torp wåga /

At frelsa os vhr Pijnan stoor /

Och frå thenna Plåga.

Här aff tu seer min käre Kropp /

Hwad werldz Åhra båtar /

pred. 4 v. 14.

Fallsät och swijksfullt är alt theß hopp /

Vthi Nödh förlåter.

Sap. 5. v. 13. &

seqq.

Ein stolta Pracht förswunnen är ;

Huus aff fyra Bråde /

Och hwad tu mehr hådan bår /

Åhr ett Linnet Klåde.

Job. 27. v. 18.

& seqq.

Affrad får tu och aldrig mehr/
 Pred. 9. v. 6. Glömt är allt ditt wälle/
 Affkortat är hwad Landet gör/
 Sampt ditt wyphälle.
 Prov. 21. v. 13. Sielss gaffstu Armom aldrig Spijs/
 Job. 22. v. 7. Men them mehr beswåra;
 Syr. 4. v. 1. 2. 3. Ty är thet tigh til Straff och Rys/
 & seqq. Matkar tigh förtåhra.
 Prov. 28. v. 3. Thetta är altså Orden kort/
 Syr. 10. v. 13. Och tilstår stoor Fahra;
 Jagh går här medh hastigt bort/
 Tu fant ey mehr swara!

Kroppen exciperar, wil sigh
 förswara / och wisdare wända
 Skulden in uppå Siälen.

Uppå thetta Siälens kiff/
 Yfrar Kroppen swåra/
 Yfwes såsom aff ett nytt Liff/
 Doch medh Suck och Thåra:
 Frågar hoo som ett sådant Taal /
 Har dierfz at framsföra/
 Skadt ther medh hans stoorra Qual/
 Thet lyste han höra/
 Åstu ther min Siäl (säger han)
 Som öfwer migh klagar?

Allt är en sandt som söhres ahn/
Skial Jagh föredrager:
Sompt är wäl sandt; Men måst är
Om iagh tigh förförde; (flård:;
Så westu Siäl / och mehr aff wård/
Hwij tu migh så hörde?

Werlden sampt medh the ondas rätt /
Koppla sigH tilhopa/

Esa. 5. v. 18.

Om en Siälen sträfsver emoot/
Störtas båd' i Gropen:;

Men som tu för thetta har sagt /
Gudh tigh wäl formeradt/

Och hoos tigh gifwes nederlagt/
Til Tienst migh voveradt:

Hwij har tu medh migh öfwersedt/
När iagh gick aff Wägen?

Til Synd/och thet som GUDH war
Tu wast öfverlägen. (ledt/

Men Kroppen och Siäl ha lyfa brot/
Som tu (kan see) täncker?

Härsta är iw Siälens Loth;
En skull' hon alt länckia:

Riöttet wil styras medh godh skial/

Rö. 13. v. 13. 14.

Siälen bör måst rådha/
Til Böön och fasta sticcas wäl/
Wil han wijka wäda.

A v

Then

Then ey Kropp aff Andans stödh/
Hade hielp och styre/
Räckte han snart i Sorg och Nödh/
Bland werldzens ohyra.

1. Cor. 2. v. 14. Riddtet som slätt fördärswat är/
Kan sigh ey besinna/
Hwad som thet onda innebär /

Slår thet snart vhr minne.

Om tu något ondt biuder migh /
Och iagh thet wärckställer /

Så är iw största skuldh hoos tigh/
Som fast mehra giäller.

Gen. 2. v. 7.

En Kropp förvthan Siäl och And /
Hwylar dödh och tyster;

Ingen wärckan är i hans Hand/
Intet giöra lyster.

Om Siälen som en Regentin
Något wärcka wille /

Genom Riddtet sin Liähnarin /
Hoo kan Riddtet skylla?

Om Kroppen på Siälens befähl /
Något argt beställer /

Sådant iw medh all fogh och skäl/
Siälen sielff vndgiäller.

Större skuldh har Siälen fast/
Må tu tigh inbilla /

Som

Som samttycker til Kropsens Last/

Och thet onda gillar/

Iagh hade fulle flere skäl:

Men Matkar migh gnaga;

Gack här medh bort min kiäre Siäl/

Job. 21. v. 26.

Syr. 10. v. 13.

Fåfång är tin Klaga.

Siälen duplicerar, och söker
Kropsens skäl at förläggia.

WJa sätter iag här moot tin Foot/

Monde Siälen swara/

Wil tigh bewissa twert emoot/

Ein Ordh sann en vara.

Tu görer migh skulden til wårt fall/

Medh ondH Ordh och iſſwer/

Ett annat iagh tigh wiſa ſkal/

Sandt tu migh wiſt giſwer;

Aff hwem har tu arme Kropp/

Lärde ſå dräſtigt ſnacka?

Som i Liffstiden galen Lopp/

Hwar man at belacka?

Jac. 4. v. 11.

pred. 4. v. 11.

Syr. 5. v. 16. 17.

Then beſtyllning vthaff tin Munn/

Som tu migh tilwiſter/

Hafwer doch medh ſigh föga grunn;

Sompt iagh höra gitter/

Sandt är thet wäl/ migh hade börd/

Ondt hoos tigh at dämpa:

Wen

Ierm. 17. v. 9. Men titt Hierta war så stoort/

200

Wille sigh en låmpa.

Når iagh sökte medh största flijt

Ridkzens ondsta döda /

Rom. 8. v. 13.

Sap. 9. v. 15.

Stogstu emoot medh ißfrigt nißt /

Hålft medh Werlden snöda.

Eher medh togstu tigh öfwerhand /

Och migh intet hörde /

Til theß tu migh i Syndzens band/

Medh tigh sielfwan förde.

Iagh soor ock däri mycket will/

At iagh tigh en styrde

Tå iagh hade godh macht dårtill/

War i Herre wyrd:

Syr. 11. v. 32.

Men migh besweef tin sötha Ordh/

Til ondt tu migh förde ;

En år wål skulden hoos migh stoort/

Som tigh däri hörde.

Syr ut sup. v. 31

Pl. 73. v. 18.

Syr. 21. v. 11.

Ierm. 18. v. 3.

Luc. 11. v. 28.

& cap. 16. v. 29.

Hade tu waret flook och wiß/

Tigh för Werlden wachtat/

Gått altså Satans Nåd förbit/

Fölgde Gudz Ordh och låhra/

Hade wij bleswit Pijnen frj/

Ehen oh wil beswåra.

Men tu blesst aff werldenes List /

Medh söth Ordh intagen ;

Prov. 1. v. 10.

& seqq.

Långt

Långt Luff tillsade han tigh wist;

Jac 4. v. 13. & f.

Men tu bleffst bedragen;

Fast ringa tänckte ta därpå/

Pl. 39. v. 6. 7.

Så brått hådan skilias;

Es. 38. v. 10.

Meente at kiämma Håren gråå /

Job. 14 v. 5.

I tin onda wilia:

Men Werlden hade en annan seedh/

Ar swiickful / och francfer/

Syr. 37. v. 3.

Hon höyer op och fäller nedh /

Lå man thet minst täncker.

Hon skäncker mången guld och grund/

Sampt högt Ahresätthe:

Men ånden röhnes annorlundh/

I Muld Mattkar åtha.

Syr. 10. v. 13.

Hwad hielper ta i Lijfwet hår/

Hafwa Wänner sötha?

Prov. 17. v. 17.

Når man tigh dödh til Grafwen bår/

The tigh slått förlåta.

Syr. 12. v. 8. & f.

Når Kroppen sådan Ordh förnam/

Togh han til at gråta/

Medh Sorgaröst han stålte fram

Swar til Siålen såtha.

Kroppen wil refutera Siålen/

nes duplica / och faar wijdare

fort vthi bestyllningen.

W Adhen iagh leffde i min Stat/

Syr. 5. v. 1. 2. & f.

Hade iagh stoort wälle/

Pl. 37. v. 35. 36.

Guld

Jac. 5. v. 5.
Pl. 73. v. 4. 5.

Guld och Häfwor sampt fräflig maat/
ymnigt vppehålle :

Syr. 3. v. 30.

Wälbygde Hws/ däri at boo/
Hoo war tå min lifke ?

Syr. ut sup. v.
28. & 29.

Iagh dömdede Folck och Land i roo /
Wille ingen wijka ;

Pl. 34. v. 17.
pred. 9. v. 6.

På then Tijdh här hade wäl trodt/
Så war iagh förmåhten/
Andra skulle i mitt Huus bodt/

Sap. 4. v. 20.

Nu är iagh förgiåten.

El. 24. v. 14.

Er märcker iagh at Silff och Guldh/

Syr. 14. v. 12.

Ahre/ macht och wälle /

& cap. 17. v. 31.

Ingen förlossa kan frå Muldh /

cap. 18. v. 10.

Schwad thet må gälla.

cap. 41. v. 5.

Både haa wy wäl brutet fast/

Prov. 11. v. 4.

In för Guldh war Herre :

Men doch ick i lifka last/

Siålen syndat wårre.

Aff förnuftet man sådant fåår/

Alle Skriffter lähra /

Then som här höghre Gåfwor nåhr/

Luc. 12. v. 40.

Moste meer frambåra.

Aff then kråff och meer på sin Drett/

Sfwer Kroppen rådha :

Alltidh stådt hans lusta emoot/

Medh godh råd h förtaget ;

Doch således ondskones Kooth
Vthur Kroppen draget.

Aff Gudh tu förordnad wast /
Medh höggh Dygd ornerad /

Sap. 2. v. 23

Vthi Kroppen at hafwa rast /
Honom wäl regerad :

Gaffst tigh lykwal i mitt wäldh /
Som en Dienarinna /

Styrckte aldrig til återhåldh /
Höllst medh godh råd h inne.

Theraff kan nu hwar man see /
Som sandt ey wil wrida /

Hwem störste skuld är til thet wee /
Som wij skole lida ;

Ther tillägger iagh nu och så /
Doch aff sorgfult minne /

Hwad kan doch blotta Kroppen måå /
Vthan Siäl och Sinne ?

Sap. 2. v. 23

Finnes han icke tröggh och seen /
Kan slått intet wärcka /

Köres han ock mehr än en Steen ?
Vthan Krafft och stärke.

Sap. ut sup

Taal och Synen förgås allslätt /
Uhr Andan vthgången :

Siälen bdr tuchta Kroppen rätt /
Kroppen är som fången.

Dm

340

- Om Siälen hade hafft Gudh kiär/
 Som är rijk aff Nådhe/
 Hon hade ey tillåtet här/
 Kroppen så få rådhe.
 Hade hon then fattigas rätt /
 Låtet sigh omwårda/
 Ondskan styrde; Så hade wij slåte
 Vndgått Pynan hårda/
 Vthi Werlden leffde iagh frif/
 Lågh på höga. Borger /
 Hwad har iagh nu aff allo ty?
 Migh quäl Suck och Sorger.
 Iagh weet wäl at iagh skal vpståå/
 Medh tigh conjunderas;
 Men strax igen i Pynan gåå
 Ewig at torqueras.
- Siälen triplicerar, och med kla/
 gande söter at endestylla sigh.
- S** Artil swarar Siälen fast still/
 Medh stoort qual ombfängen/
 Dnskar aldrigh haa waret född /
 Eller strax förgängen.
- Hwij har doch Gudh migh skapat så/
 Som thet fuller wäl kände?
 At iagh skulle aff Werlden gåå /
 Vthi slufft Allende?

Syr. 2. v. 15.

Esa. 1. v. 17. &
 cap. 10. v. 2.

Zach. 7. v. 9, 10.

Sap. 5. v. 6. & 7.

Pf. 49. v. 15.
 Syr. 7. v. 19.
 Apoc. 20. v. 15.

Syr. 23. v. 19.

Pf. 139. per tot.
 Syr. 23. v. 29.
 cap. 39. v. 25.

Säll är doch annor Creatur/
Som til Werlden föddhas/
Hwilkas Anda och all Natur
Swinner när the dödas:
Effter Döden the ingen nödh
Spöria eller mödha:
Dat the fördömdas dödh
Så godt worr öde!

Ps. 49. v. 21.
Pred 3. v 19
20.

pred. ut sup

Kroppen swarar oppå Siälens tri-
plica medh en kort fråga.

Therpå föllia nu Kroppens Ord/
Frågar Siälen siina /
Har tu ock waret på then Orth/
Ther the dömda Wijnas?
Är them ther gifwit något hopp
Christi Nådhy at winna?
Eller ock komma aldrigh opp/
Utthan ewigt brinna?
Hwad för Wilkor hafwa ock där
Höga ståndz Personer?
Som ha sittit i Werlden här
På the höga Throner?
Mon the ock kunna Frjtheet nå
At blij ransonered,
Medh Silff eller Guld / och altså
Vyr Qualet salvered?

W

Thers

Ther på swarar Siålen medh korta
Ordh / och sluter.

Tu snacker som en owijs Mann/
Ar en såfång Fråga :

Pl. 49. v. 15.

Then som råkar så illa an/
Slipper ey then Plåga/
Ehwad man biuder vth för wårdh/

Pl. 49. v. 8. 9.
& seqq.

At frellas vhr Nöden/
Hålles doch alt för ydel slårdh/
Såfång ar then mödhen.

Om alla Böner wore een/
Allmoser och fasta/
Kunde ey löses en Siål igen/
Når hon ar förkastat ;

En infördh Siål i Satans Noot
Står ey til at lösa :

Fast all Werlden stodhe emoot
Wille Guld vthlösa.

Thet tu ock frågar grundeligh/
Hwad högh ståndh tilreedes/

Ek. 24. v. 21. 22.
sap. 30. v. 33.

Så swares härmedh rundeligh/
Ther hålls så för seeder

Iw högre man här sås på Pall/
Om han ey omwänder/

Jerem. 18. v. 8.

Iw större blir tå thet hans fall
Til mehr Plåga länder.

Om

Om ock en myndig Saar härfrå/
Råkar i then Groopen/
Måste han ther dest meer vthstå/
Blij hoos onda hoopen.

Pl. 49. v. 15.
Sap. 6. v. 7. 9.
Pl. 82. v 7. 8.

Auctor continuerar sin Relation om
Synen.

Sedan Siälen monde altså
Fast bedröfwat swara/
Synnes saktlige Andar två
Aff the ondass skara:
Eldh och Swaswel vhr Munnen sijn
Pustade the bådha/
Länder såsom aff wilde Swijn/
Gråfligh til at skådha/
Hångiande Dron wijdh och stoor/
Horn på Huswud/stalla/
Ther vthflödt bådhe Giffte och Gohr/
Kloor på Fingren alla:
Vthur thesas krolotta Noos
Kunne Ormar långa/
I thesas Händer sans therhoos
Spiuth medh Boddar många:
Fäste Siälen i Riåd och Band/
Och medh sigh borisförde
I ett Allendigt Sorgelandh/
Stoor Gråt iagh tå hörde!

W H

Therz

Therpå santades en stoor hoop
Aff the ondas skara/

Matth. 22. v. 13. Medh tandgnifslan för frögderoop/
cap. 25. v. 30.

Ynckte så wäl wara :

The vndså Siälen grymmeligh/
Medh Järn Bddar fränckia/
Och aff hert Bly fast ynckeligh
Henne fullt instänckia.

Therwed säya rå Die flarna tillhoopa.

Therpå roopar all Satans Häär
Medh en gräfligh stämna :

Så blijr ährat then of har tiär ;

Så plää wij them stämna.

Medh Siälen nu föres bort i pñnan / säget
hon aff stoor ängslan.

Besjider suckar Siälen swär/
Som så hårde blijr agad/

Medh then stämna som hon förmär/

Sachta sigh beklagar :

Men när hon rå vthan all Tröst

Kommer Pijnan nämmer/

Roopar hon medh ödmilt Röst

Jesu see min Jämmer !

Therpå swaras aff Satans hoop

Såsom medh en Tunga /

Til Gudh skeer nu förseent titt Roop/

Fåfängt är at svinga :

Alzintet gagnar ni tin Böön/

Huru högt tu roopar/

All tin förlofning Gudh tigh södn/

Qwaal tigh öfwerhoopar.

Liuset tu nu meer ick e seer/

Mörkret har tu vunnet:

Wälde/ Höghet/ och annat mehr/

Är tigh slätt förswunnet.

Ibland wär hoop tu räcknas skal

Efter thenna Dagen;

Ehet är tin hugnat för titt fall

All roo är betagen.

Auctor sluter härmedh af stoor Fruchtan/ och
bestriwer wädare werldenes Fåfänges
ligheet medh några omständer.

L Henna Synen som iagh nu sågh/

Migh fast hårdt försträckte/

Och vthi Sängen ther iagh lågh/

Hasteligh ypwäckte.

Til Gudh iagh lyffte Händer opp/

Badh om rätta Troona:

At han wille min Siäl och Kropp

För slit Marter skona.

Werlden medh sin stoor Pracht/

Guldh och Häfwor många/

Hölt iagh sedan vthi föracht/

Dnstte them förgänga/

All Werldiligh Lust medh hennes Prång/

Och hwad ther til ländar/

Förkastade iagh på en gång/

Gaff migh Gudh i Händer.

Ey Werlden i thet onda ståår/

Fyllt medh Synder marge/

Döör

Pl. 49. v. 20. 21.

a. Pet. 2. v. 9.

Es. 14. v. 11.

Matth. 25. v. 4.

1. Tim. 2. v. 8.

1. Joh. 2. v. 15.
& seqq.

1. Joh. 5. v. 19.
Gen. 8. v. 1.

- Döör så fin toos / och ända såär
 pred. 3. v. 19 Hådan saar then arge :
 Alt godt blifwer nu här ombydd /
 Wisheet bliir til galna /
 Pl. 55. v. 11. 12. Och rättwijst til olagh vchrydd /
 Es. 59. v. 11. 15. Gud; Ordh slått försallna ;
 Hose. 4. v. 1. Bproor / tråtor / och stort alarm
 Matt. 24. v. 6. 7 Höres nu fast wiida /
 All ting vchföhrs medh wåpnad Arm /
 Hoo wil Freden liida ?
 Werlden vchi sitt snöda lopp /
 Skyndar sigh til wårre /
 Sap. 13. v. 2. Kastar sigh Hedna Gudar vpp /
 cap. 14. v. 12. Neekar Gudh wår Herre :
 Sap. 15. v. 15. 18. Planeter och all Himmels Häär /
 Pl. 115. v. 4. 5. Blifwer medh all Ahra
 & seqq. Dyrkat / som likwål säfengt är.
 Tyr. 15. v. 13. Satans Dicht och Låhra.
 Then nu har Gull och Häfwor måst
 Gods at wåga wedder /
 Han bliir nu hållen Mannen bäst /
 Winner allan Heeder.
 1. Cor. 13. v. 13. The höga Dygder ypperligh
 Aff Christnom borde öfwas /
 Troon och Hoppet / fast ynkeligh /
 Kärleet kolnadh pröfwas.
 Hose. 4. v. 1. I then Staden tag; nu wedh hand
 Marth. 24. v. 12. list / Deter / stemm winningh /
 Sap. 15. v. 12. Som nu måst driiff; vchi all Land /
 Meer gemeent än spinning.

Fäst tu äst from och dygdesam/
Vthan Guldh och Häfwor/
Hielper thet tigh så ljitet fram/
Guldh gibr alla Gåfwor:
Men om tu yffz medh ståat och prång
Och kant wäl spendera,
Haa til opwachting raaden lång/
Thet kan honorera;
Tå blir tu ock hoos høgom tåck/
Hålls för kloot aff alla/
Blir ock räknad för brass och tiåck/
Och **Min** Herre kallat:
Men om tigh sådant feela må/
Får all Wånskap ånda/
Kundskap och en mehr giåller tå/
Gunst wil återwånda.
Förty är wårde berlagan stoor/
At så skal tilgånga/
Kijedom vthi sådan Floor/
Stal dära så många!
Wånskap hålls för alzintet hår/
Gulled wil måst råda;
Hoo som måst aff medel är
Winner Gunst och Nåde;
Lijkwål är fast alzintet til/
Som så snart förswinner:
Förfarenheet thedh låra wil/
Når man sigh besinner.
Kunde Werlden sigh vnderståå
Kijtom thet förlåhna!

Pf. 62. v. 1 H

Syr. 13. v. 28e

Syr. 32. v. 4v

Syr. ut sup

Prov. 14. v. 29e

Prov. 14. v. 29e

Pf. 62. v. 11e

pred. 5. v. 9f

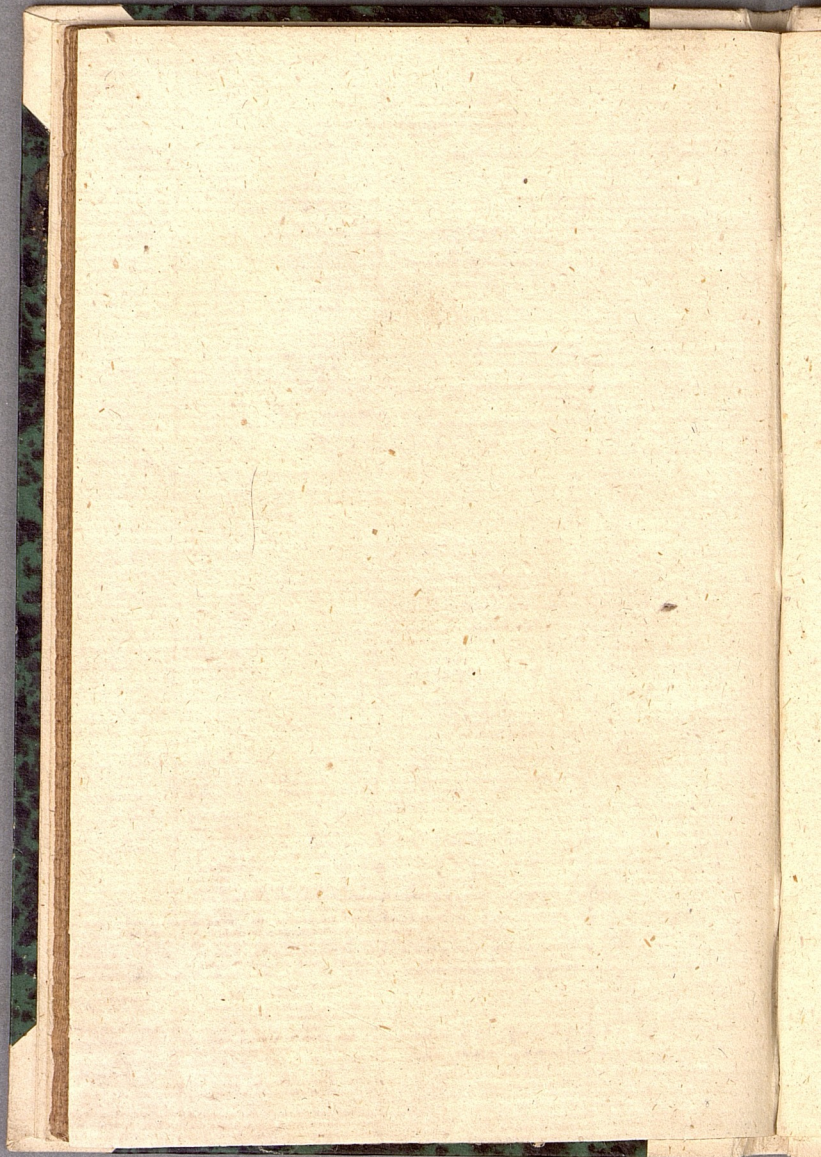
Amos 6. v. 24e

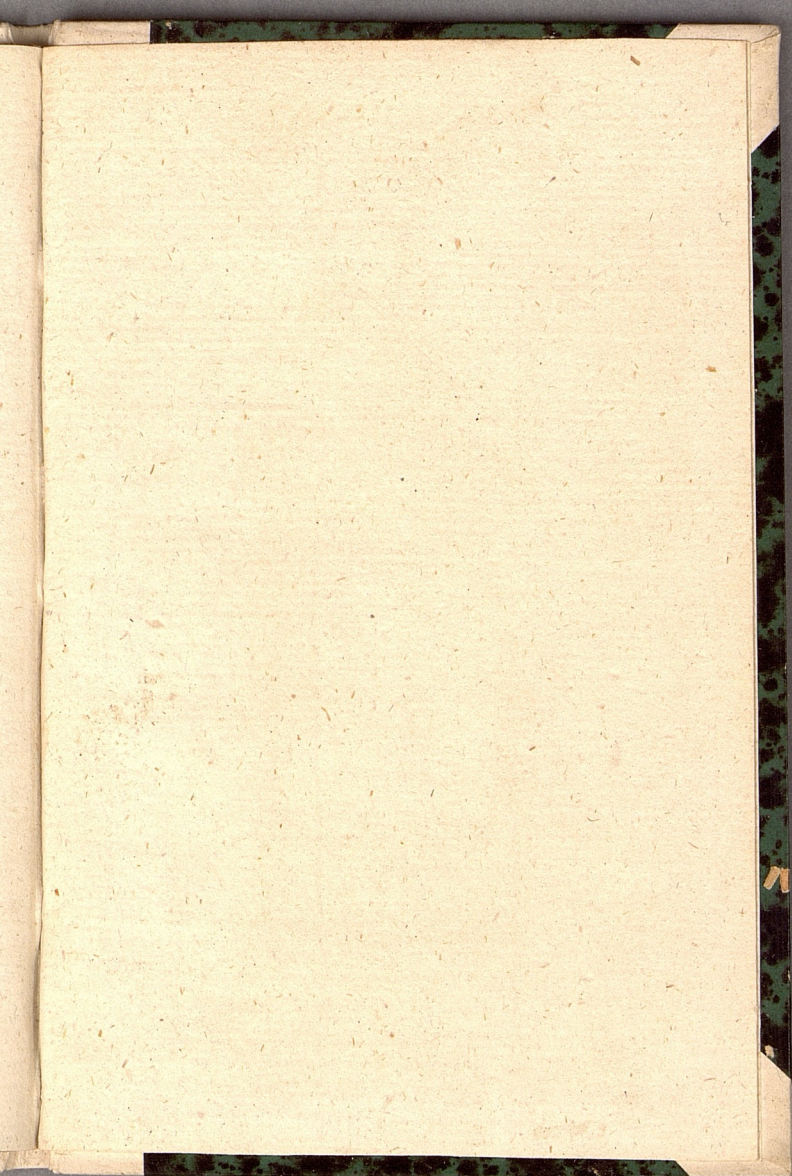
& seqq.

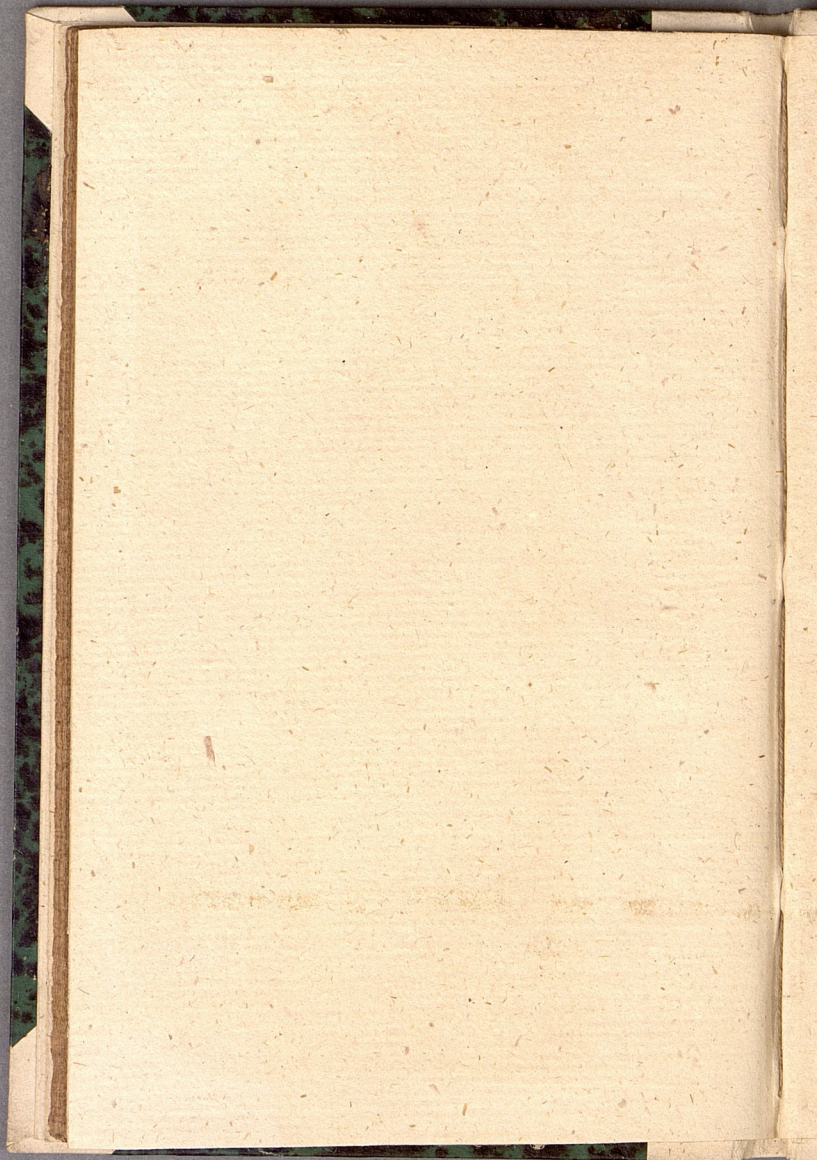
Hiob. 20. v. 10e

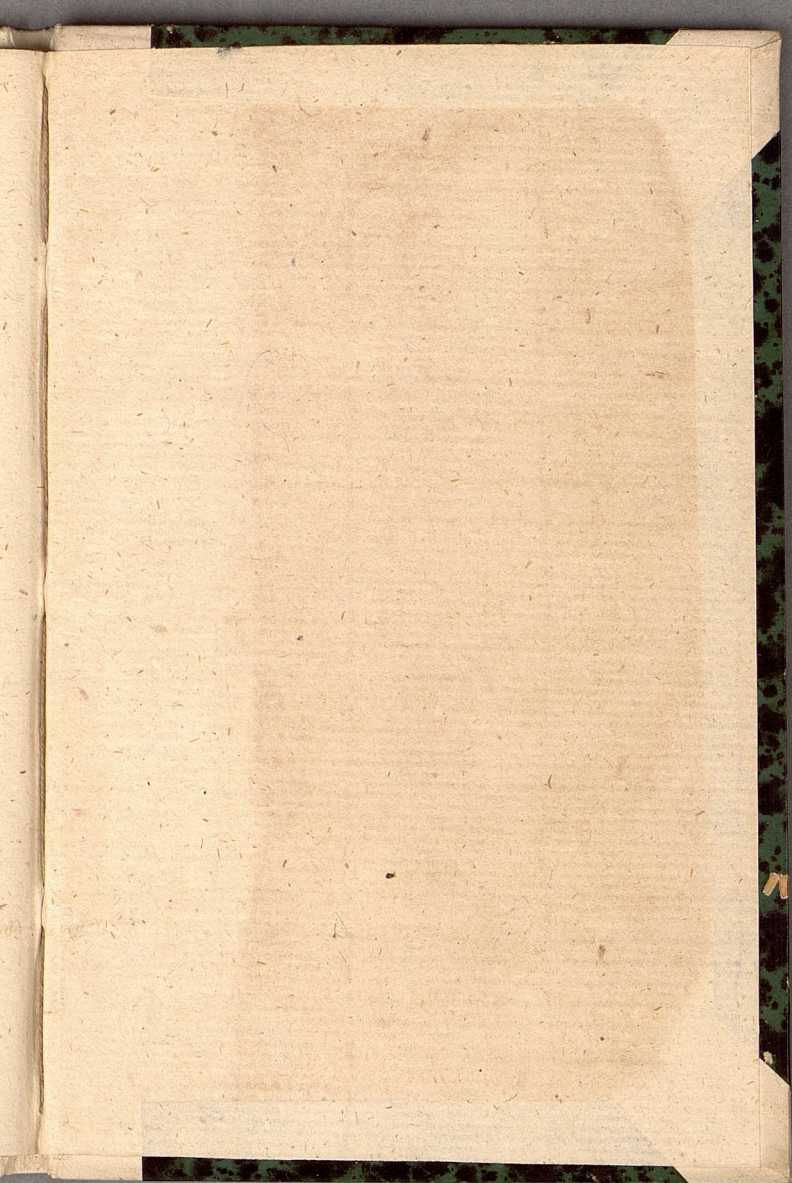
- At the try tingh här måtte nåå
 Sigh ther medh betiena:
- pred. 12. v. 2.** Rngdoms Åhren hellbregd och sundh;
 Långsampt löpa kunde;
 Syr 18 v. 10. & Och heelt vndwjska dödzjens Stund;
 cap. 41. v. 5. Barn han skön och sunde:
 Pl. 27. v. 5. 6. Så skulle rå hwar i sin Stat /
 Pl. 144. v. 12. Meer sigh om bestija/
 Och icke finnas trögh och laat
 Gulled til sigh sljta.
- pred. 9. v. 12** Men betänd tigh rätt armer Man/
 Hebr. 9. v. 27. Döden sljkt omkastar/
 Tu kant en vndlöpa hans Hand/
 Syr. 17. v. 29. Huru tu tigh hastar.
 & seqq. Ingen förskonar han ock så /
 Arma eller Rjika;
 Syr. 18. v. 31. I dagh dödr en / i morgon två /
 cap. 38. v. 23. Giör them alla lijka.
 Then osälle saar här ifrå /
 Hoo weet hwart han länder?
 Til hwåd ort han kommer rå /
 Och hwåd honom händer?
 En Wijs man har therom sagdt/
 Stort Qual migh fast fräncker/
 Kroppen skälfwer / är vthan macht /
 Hebr. 9. v. 27. När iagh therpå täncker!
pred. 9. v. 5. 12 Ett år thet / at tagh weet förwist/
 Syr: 14. v. 5. Döden ändan wara
 Pl. 89. v. 49. Din stunden har iagh lijkwäl brist/
 2. Pet. 3. v. 10. När iagh skal bortfabra.
 1. Theß. 5. v. 2. 3. In styrck O Gudh min swaga Troo/
 Math. 24. v. 44. Lät til Glädien lända/
 Luc. 12. v. 40. At iagh må roostigh hoos tigh boo/
 Marth. 24. v. 21. I Frögd vthan ända. Amen.

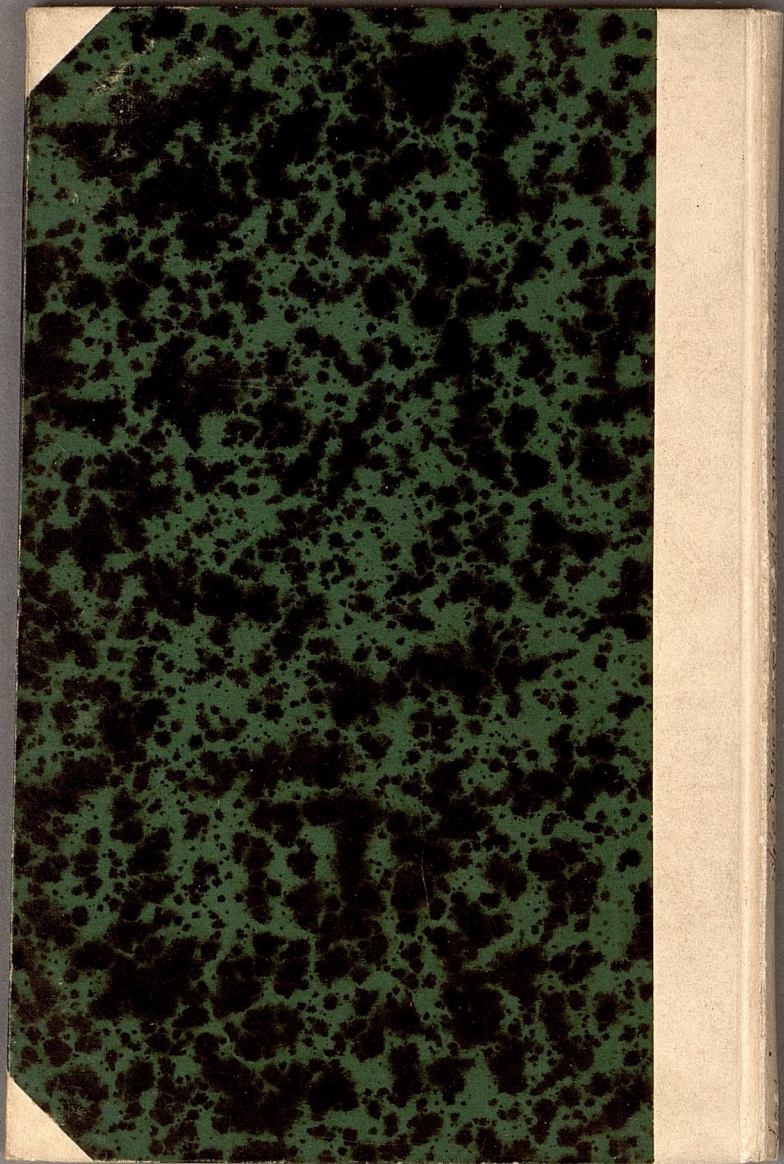

www.books2ebooks.eu